

บทที่ 4

บริบทของพื้นที่และความเป็นมาของความขัดแย้ง

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความขัดแย้งในแนวคิดเกี่ยวกับระบบกรรมสิทธิ์ที่ดินระหว่างรัฐกับประชาชนบ้านทุ่งห้าปาม่วง เพื่อสร้างความเข้าใจต่อปัญหาความขัดแย้งในแนวคิดเกี่ยวกับระบบกรรมสิทธิ์ที่ดินที่เกิดขึ้น ในเบื้องต้นนั้นจึงจำเป็นต้องทราบถึงบริบททั่วไปของพื้นที่ที่ทำการศึกษาและความเป็นมาเกี่ยวกับที่ดินและความขัดแย้งในที่ดินของพื้นที่ก่อน ดังนั้นในบทที่ 4 จึงได้แบ่งเนื้อหาออกเป็นสองตอนด้วยกัน ดังนี้

4.1 บริบทของพื้นที่หมู่บ้านทุ่งห้าปาม่วง

4.2 ความเป็นมาเกี่ยวกับที่ดินและความขัดแย้งในที่ดินบ้านทุ่งห้าปาม่วง

4.1 บริบทของพื้นที่บ้านทุ่งห้าปาม่วง ตำบลแม่แรม อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษบริบทของพื้นที่ เพื่อสร้างความเข้าใจในพื้นที่ที่ทำการศึกษา โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลบริบทของพื้นที่จากการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน ตัวแทนประชาชนในพื้นที่และจากเอกสาร เช่น เอกสาร โครงการ โฉนดชุมชนบ้านทุ่งห้าปาม่วง และแบบคำขอชุมชนเพื่อดำเนินงานโฉนดชุมชน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

4.1.1 ประวัติการก่อตั้งหมู่บ้าน

บ้านทุ่งห้าปาม่วงตั้งอยู่หมู่ที่ 5 ตำบลแม่แรม อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ประวัติความเป็นมาในการก่อตั้งหมู่บ้านนั้นยังไม่มีรายละเอียดที่ปรากฏชัดเจน นอกจากคำบอกเล่าของผู้นำชุมชนและผู้สูงอายุว่านับตั้งแต่เกิดและจำความได้ก็อาศัยอยู่ในพื้นที่แปลงนี้แล้ว และมีเพียงหลักฐานในการก่อตั้งสถานที่สำคัญอย่างวัดและโรงเรียนเท่านั้น โดยมีวัดประจำหมู่บ้านชื่อว่า “วัดอัมพวัน” ตั้งอยู่บริเวณกลางหมู่บ้านปาม่วง ตามประวัตินั้นก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2314 และได้รับใบอนุญาตจัดตั้งวัดเมื่อปี พ.ศ.2473 ในช่วงปี พ.ศ.2554 (15-19 มีนาคม 2554) ที่ผ่านมาทางวัดได้มีการจัดพิธีฉลองครบรอบ 240 ปี พร้อมทั้งมีการบูรณะองค์พระธาตุครั้งใหญ่ในช่วงเวลาดังกล่าวด้วย ส่วนโรงเรียนนั้นชื่อว่า “โรงเรียนบ้านปาม่วง” เปิดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา ก่อตั้งแต่ขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2474 แต่ปัจจุบันโรงเรียนบ้านปาม่วงได้ถูกยุบเลิกเนื่องจากจำนวนนักเรียนที่ลดจำนวนลง (แบบแสดงหลักฐานของ

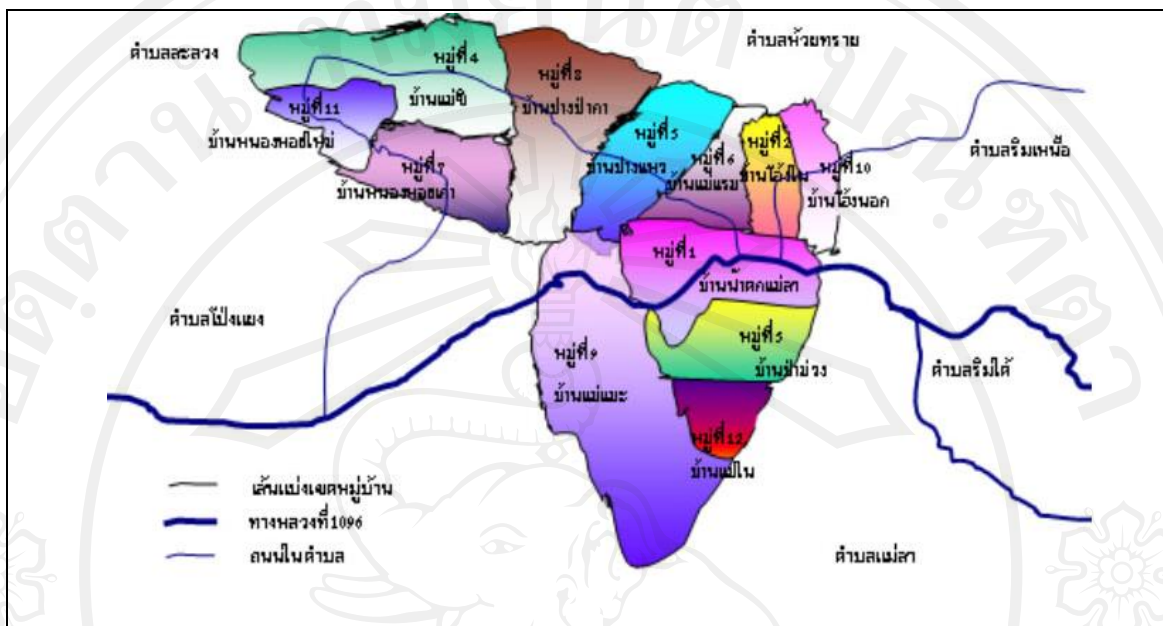
ชุมชนบ้านทุ่งห้าปาม่วงเพื่อประกอบการดำเนินงาน โฉนดชุมชน ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดให้มีโฉนดชุมชน, 2553)

4.1.2 ลักษณะของพื้นที่

พื้นที่บ้านทุ่งห้าปาม่วง มีอาณาเขตติดต่อกับอุทยานแห่งชาติสุเทพ-ปุย พื้นที่ของหมู่บ้านมีประมาณ 3,000 ไร่ โดยแบ่งที่ตั้งออกเป็นที่ดินประเภทที่ราชพัสดุจำนวน 1,580 ไร่ และเขตอุทยานแห่งชาติจำนวน 1,420 ไร่ ซึ่งบ้านทุ่งห้าปาม่วงมีลักษณะเป็นที่ราบ ป่าชุมชน และเนินเขา พื้นที่ราบมีลักษณะลาดเอียงจากทิศตะวันตกไปทิศตะวันออกล้อมรอบไปด้วยภูเขาทำให้อากาศเย็นสบาย ส่วนพื้นที่เนินเขานั้นนิยมสร้างเป็นบ้านพักตากอากาศเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีบรรยากาศที่สวยงาม อีกทั้งมีระยะทางเพียงแค่ 16 กิโลเมตรเท่านั้นในการเดินทางเข้าสู่ตัวเมืองเชียงใหม่ จึงทำให้ที่ดินในพื้นที่บ้านทุ่งห้าปาม่วงเป็นที่ต้องการของคนภายนอกและนายทุนส่งผลให้ที่ดินในบริเวณนี้มีราคาสูง และมีลำเหมืองสาธารณะที่สำคัญ 2 สาย ที่ใช้ในการทำเกษตรกรรม โดยไหลจากน้ำตกวังครกในเขตอุทยานแห่งชาติสุเทพ-ปุยลงสู่ลำน้ำแม่สา พื้นที่การเกษตรส่วนใหญ่ทำนา ทำสวนผัก และปลูกไม้ยืนต้น เช่น มะม่วงและลำไย (แบบคำขอเพื่อดำเนินงาน โฉนดชุมชน, 2554)

4.1.3 ที่ตั้ง อาณาเขต และการคมนาคม

บ้านทุ่งห้าปาม่วง ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 ตำบลแม่แรม อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ มีระยะทางห่างจากที่ว่าการอำเภอแมริมประมาณ 2 กิโลเมตร สภาพการอยู่อาศัย แยกออกเป็น 2 หมู่ เรียกว่า หมู่ทุ่งห้า และหมู่ปาม่วง ส่วนเขตพื้นที่ติดต่อกับบ้านทุ่งห้าปาม่วงแบ่งออกเป็นทิศเหนือติดกับลำน้ำแม่สา ทิศใต้ติดกับบ้านแม่ในหมู่ที่ 12 ทิศตะวันออกติดกับบ้านห้วยใจ และทิศตะวันตกติดกับเขตอุทยานแห่งชาติสุเทพ-ปุย บ้านทุ่งห้าปาม่วงห่างจากตัวเมืองเชียงใหม่ไปทางทิศเหนือตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 107 เป็นระยะทาง 16 กิโลเมตร และห่างจากศูนย์ราชการจังหวัดเชียงใหม่ประมาณ 8 กิโลเมตร เส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อกับพื้นที่หมู่บ้านใกล้เคียง

ภาพ 4.1 แผนที่ตำบลแม่แรม อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่

ที่มา : <http://pcu.tripod.com/27/14maeram.html>

4.1.4 ประชากร

จากการสำรวจจำนวนประชากรในพื้นที่บ้านทุ่งห้าป่าม่วงพบว่า มีจำนวนทั้งสิ้น 354 คน แบ่งเป็นชาย 364 คน และหญิง 437 คน จากการสอบถามได้ข้อมูลว่าประชาชนในพื้นที่ได้อาศัยอยู่ในพื้นที่บ้านทุ่งห้าป่าม่วงมาเป็นระยะเวลาหลายสิบปี แต่ยังไม่สามารถระบุปีที่แน่ชัดได้ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักเช่น ทำนา ทำสวนผัก และปลูกไม้ยืนต้นเช่น มะม่วง, ลำไย และประชากรอีกส่วนหนึ่งจะเป็นกลุ่มข้าราชการและข้าราชการบำนาญ (สัมภาษณ์ผู้นำชุมชน วันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2556)

4.1.5 ลักษณะความสัมพันธ์ทางสังคม

วิถีการดำเนินชีวิตของประชาชนในพื้นที่บ้านทุ่งห้าป่าม่วงจะมีลักษณะเป็นแบบการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผ่านระบบเครือญาติและความเป็นพี่น้องตามแบบชุมชนท้องถิ่นในชนบท ซึ่งนับว่ายังหลงเหลือกลิ่นอายของการดำเนินชีวิตแบบชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมอยู่ โดยยึดหลักความสัมพันธ์กันที่พี่น้องแม้บางครั้งจะไม่มีข้องเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเครือญาติก็ตาม ปรากฏให้เห็นได้ชัดเจนจากการดำเนินกิจกรรมร่วมกันภายในชุมชนเช่น การปลูกป่าและการสืบชะตาป่า การทำฝายชะลอน้ำ การทำแนวกันไฟ และการสร้างพลังมวลชนในการเคลื่อนไหวต่อสู้กับเจ้าหน้าที่ทหารกรมรบพิเศษที่ 5 เกี่ยวกับปัญหาความขัดแย้งในแนวคิดเกี่ยวกับระบบกรรมสิทธิ์ที่ดิน (สัมภาษณ์ผู้นำชุมชน วันที่ 13

กุมภาพันธ์ พ.ศ.2556) กิจกรรมที่เกิดขึ้นเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นการดูแลรักษาป่า การต่อสู้ในประเด็นปัญหาความขัดแย้งในแนวคิดเกี่ยวกับระบบกรรมสิทธิ์ที่ดิน ล้วนเกิดจากการร่วมมือร่วมใจกันของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งไม่มีทางที่จะขับเคลื่อนไปข้างหน้าได้หากปราศจากความรักความสามัคคีและการให้ความช่วยเหลือของประชาชนในพื้นที่ด้วยกันเอง สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะความสัมพันธ์ของประชาชนในพื้นที่บ้านทุ่งห้าป่าม่วงที่เป็นแบบการพึ่งพาอาศัยกัน

4.1.6 สภาพทางเศรษฐกิจ

ด้วยลักษณะทางกายภาพของพื้นที่บ้านทุ่งห้าป่าม่วงเป็นที่ราบและเนินเขามีลำเหมืองและแม่น้ำแม่สาไหลผ่าน จึงเหมาะแก่การทำเกษตรกรรม อาชีพและรายได้หลักของประชาชนในพื้นที่จึงมาจากการทำเกษตรกรรมไม่ว่าจะเป็นการทำไร่ ทำนา ทำสวน (ปลูกผักและไม้ยืนต้นเช่น มะม่วงและลำไย) และพื้นที่หมู่บ้านยังติดกับพื้นที่ป่า (อุทยานแห่งชาติสุเทพ-ปุย) ที่ประชาชนในพื้นที่เรียกว่า “ป่าชุมชน” ทำให้ประชาชนในพื้นที่สามารถสร้างรายได้เสริมจากการเก็บหาของป่าตามฤดูกาลไม่ว่าจะเป็นหน่อไม้ เห็ด ฯลฯ

อีกทั้ง ที่ดินในพื้นที่บ้านทุ่งห้าป่าม่วงแม้จะไม่มีเอกสารสิทธิ์ที่ใช้ในการแสดงกรรมสิทธิ์ตามกฎหมาย แต่ด้วยลักษณะทางภูมิศาสตร์เป็นที่ราบและเนินเขา เหมาะสำหรับการสร้างบ้านพักสำหรับผู้ที่มิฐานะและเป็นแหล่งพักผ่อนสำหรับนักท่องเที่ยว รวมถึงที่ตั้งของหมู่บ้านยังอยู่ใกล้กับสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของอำเภอแมริมอย่างเช่น ปางช้างแม่สา สวนพฤกษศาสตร์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ และระยะทางคมนาคมเข้าสู่หมู่บ้านก็มีความสะดวกสบายสามารถใช้ได้หลายเส้นทาง มีระยะทางจากหมู่บ้านห่างจากตัวเมืองเชียงใหม่เพียงแค่ 16 กิโลเมตร ดังนั้นด้วยหลายๆ ปัจจัยของลักษณะทางภูมิศาสตร์ส่งผลให้ที่ดินในพื้นที่นี้มีมูลค่าสูง เป็นที่ต้องการของนักลงทุนและผู้ที่มีฐานะทางการเงินจากภายนอก หลายคนเข้าไปซื้อที่ดินภายในหมู่บ้านเพื่อสร้างเป็นบ้านพัก ทำธุรกิจท่องเที่ยว เก็บที่ดินไว้เพื่อเก็งกำไร ประชาชนในพื้นที่บางรายที่มีที่ดินในการครอบครองหลายแปลงสามารถสร้างรายได้จำนวนไม่น้อยจากการแบ่งขายที่ดินให้กับบุคคลภายนอก

จากบริบททั่วไปของพื้นที่ข้างต้นนั้น มีข้อมูลบางประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในครั้งนี้ คือ

- 1) เนื่องจากลักษณะของวัฒนธรรมยังอิงอยู่กับวิถีชุมชนแบบชาวบ้าน ประชาชนส่วนใหญ่จึงมีความเกรงกลัวต่ออำนาจรัฐอยู่ ทำให้กระบวนการเคลื่อนไหวต่อสู้ในประเด็นปัญหาความขัดแย้งในที่ดินกับรัฐที่ผ่านมายังขึ้นอยู่กับผู้นำ/แกนนำในพื้นที่เป็นหลัก
- 2) ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ที่ดินจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการผลิตและการดำรงชีวิต ดังนั้น ประชาชนจึงมีการเคลื่อนไหวต่อสู้ทุกรูปแบบเพื่อรักษาที่ดินทำกินเอาไว้

3) ด้วยรูปแบบของความสัมพันธ์ภายในชุมชนบ้านทุ่งห้าป่าม่วงที่มีลักษณะของการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันผ่านระบบเครือญาติและความเป็นพี่น้องตามแบบชุมชนท้องถิ่น มีผลให้การเคลื่อนไหวต่อสู้กับรัฐได้รับความช่วยเหลือจากคนภายในชุมชนอย่างมากทั้ง เสนียงอาหาร แรงงาน และเงิน โดยไม่ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานหรือองค์กรใดทั้งสิ้น

4) ลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ เป็นสังคมผสมผสานทั้งการใช้ชีวิตแบบกึ่งเมืองกึ่งชนบท และอยู่ไม่ห่างไกลจากความเจริญทางเศรษฐกิจ นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญอย่างมากที่มีผลต่อมูลค่าของที่ดินที่เพิ่มขึ้น การได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวก็เท่ากับว่าสามารถเปลี่ยนกรรมสิทธิ์ให้เป็นตัวเงินได้ ดังนั้น ความคาดหวังในการได้รับกรรมสิทธิ์ในที่ดินบวกกับสิทธิการอยู่อาศัยมาก่อนรัฐ จึงมีผลไม่มากนักน้อยต่อแรงจูงใจในการเคลื่อนไหวต่อสู้เพื่อรักษาที่ดินพิพาทของประชาชนในพื้นที่

4.2 ความเป็นมาเกี่ยวกับที่ดินบ้านทุ่งห้าป่าม่วง และวิวัฒนาการของความขัดแย้งในที่ดินบ้านทุ่งห้าป่าม่วง

1) ความเป็นมาเกี่ยวกับที่ดินบ้านทุ่งห้าป่าม่วง หากพิจารณาในมิติเชิงกฎหมายพบว่า มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องสำคัญสามฉบับคือ พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตหวงห้ามที่ดินในท้องที่อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ปี พ.ศ.2483 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ.2483 และพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ.2483 และการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง พ.ศ. 2500

ในส่วนของความเป็นมาเกี่ยวกับที่ดินบ้านทุ่งห้าป่าม่วงนั้น สามารถแยกรายละเอียดของข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนแรก ข้อมูลที่ได้รับจากสำนักงานธนารักษ์จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งได้กล่าวย้อนไปถึงเมื่อปี พ.ศ.2483 ที่ทางภาครัฐได้มีการจ่ายค่าชดเชยในการเวนคืนที่ดินให้กับประชาชนในพื้นที่บ้านทุ่งห้าป่าม่วงในอัตราไร่ละ 15 บาท และโยกย้ายประชาชนในพื้นที่ทั้งหมดไปอยู่ในเขตอำเภอแม่แตง แต่เนื่องจากว่าพื้นที่อำเภอแม่แตงในขณะนั้นขาดความอุดมสมบูรณ์ในการทำเกษตรกรรม อีกทั้งการประกอบอาชีพเดิมของประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่คือการทำการเกษตรแทบทั้งสิ้น จึงเป็นสาเหตุทำให้

ประชาชนกลับเข้ามาอยู่ในพื้นที่เดิมเกือบทั้งหมดในลักษณะของการเข้ามาขอเช่าอาศัยและทำกิน โดยมี กองการผสมสัตว์ เป็นผู้ดำเนินการจัดให้เช่าในเนื้อที่รับผิดชอบทั้งหมด 532 ไร่ จำนวน 180 ครัวเรือน

กระทั่งวันที่ 5 มกราคม พ.ศ.2500 กรมที่ดินได้ออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (น.ส.ถ.) ที่ 394/2500 เนื้อที่ 23,787-2-37 ไร่ การออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงนี้เป็นการรังวัดสอบเขตและ กำหนดแนวเขตที่ดินหลวง และเมื่อไม่มีการคัดค้านจากเจ้าของที่ดินข้างเคียงก็ออกเป็นหนังสือสำคัญฉบับนี้ไว้ และได้นำส่งขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุเป็นแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ชม.1723 สำหรับ หลักเกณฑ์การได้มาซึ่งที่ราชพัสดุ มีดังนี้

(1) การจัดซื้อจัดจ้างด้วยงบประมาณแผ่นดิน เช่น กรณีการซื้อที่ดินของเอกชนโดยตั้ง งบประมาณเพื่อจัดซื้อซึ่งคล้ายกับกรณีการเวนคืนที่ดินเพื่อทำแก้มลิง

(2) เอกชนยกให้ตกเป็นของรัฐ

(3) โดยคำพิพากษาของศาลให้ที่ดินตกเป็นของแผ่นดิน เช่น ที่ดินที่ได้มาโดยมิชอบศาลจะมี คำพิพากษาให้ตกเป็นของแผ่นดิน

(4) โดยผลของกฎหมาย เช่น การประกาศเขตสงวนหวงห้ามตามกฎหมาย การประกาศตาม พระราชกฤษฎีกา การประกาศตามคณะปฏิวัติ เมื่อมีการประกาศทางราชการจะออกเอกสารสิทธิ์ซึ่ง เรียกว่า หนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง เป็นเอกสารสิทธิ์ของทางราชการแบบแปลงใหญ่

ต่อมาเมื่อปี พ.ศ.2512 กองทัพบกไม่มีนโยบายให้ประชาชนในพื้นที่เช่าอาศัยและทำกิน โดย เกรงว่าเมื่อกองทัพบกต้องการใช้ประโยชน์ในที่ดินจะเกิดปัญหาขึ้นจึงได้ประกาศยกเลิกการเช่า ประชาชนในพื้นที่จึงได้ร้องเรียนไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อขอเช่าอาศัยและทำกินต่อไป ภายหลังจากนั้น อีกหนึ่งปี (17 มีนาคม พ.ศ.2513) ได้มีมติคณะรัฐมนตรีอนุมัติให้ประชาชนสามารถเช่าพื้นที่ดังกล่าวเพื่อ อยู่อาศัยและทำกินกับกระทรวงกลาโหมในลักษณะของสัญญาแบบปีต่อปีจนกว่าทางกองทัพบกมีความ จำเป็นต้องใช้พื้นที่ดังกล่าว หลังจากนั้นเมื่อปี พ.ศ.2524 กองการผสมสัตว์ กรมการสัตว์ทหารบก มี ความจำเป็นต้องใช้พื้นที่จึงไม่มีการต่ออายุสัญญาเช่าให้กับประชาชนในพื้นที่เดิม ประชาชนจึงได้ ร้องเรียนผ่านแผนกรมการสัตว์ทหารบกจึงผ่อนผันให้เช่าในปี พ.ศ.2525 ได้อีก 1 ปี และปี 2526 มีการ เคลื่อนย้ายหน่วยของกรมรบพิเศษที่ 5 เข้ามาตั้งในพื้นที่ อันเป็นจุดเริ่มต้นของความขัดแย้งที่เกิดขึ้น

² ในปี พ.ศ. 2482 มีการสำรวจพื้นที่เพื่อเปิดโครงการขยายพันธุ์ม้า โดยจัดตั้ง “กองผสมม้าเชียงใหม่” ขึ้น ต่อมาได้ เปลี่ยนเป็น กองสถานีพ่อม้า และยกฐานะขึ้นเป็น หมวดผสมสัตว์ แผนกผสมสัตว์ที่ 2 ตามลำดับ ขึ้นตรงกับกองการ ผสมสัตว์ ซึ่งเมื่อปี พ.ศ. 2528 ได้ถูกยกเลิกและปรับจัดหน่วยใหม่เป็นกองการสัตว์และเกษตรกรรมที่ 3 กรมการสัตว์ ทหารบก

(เอกสารเกี่ยวกับปัญหาการบุกรุกที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ชม.1223 ตำบลแม่แรม อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่, 2555:1)

ส่วนที่สอง ข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มผู้นำชุมชนและตัวแทนประชาชนในพื้นที่บ้านทุ่งห้าปาม่วง มีลักษณะของข้อมูลที่เป็นทิศทางเดียวกันคือ ในกรณีที่ภาครัฐได้มีการจ่ายค่าชดเชยให้กับประชาชนในพื้นที่บ้านทุ่งห้าปาม่วงในอัตราไร่ละ 15 บาท เมื่อปี พ.ศ.2483 นั้น ผู้นำชุมชนและตัวแทนประชาชนกล่าวว่า เมื่อครั้งยังเด็กทราบข่าวเกี่ยวกับการเวนคืนที่ดินแต่ก็ไม่ทราบว่าพื้นที่ที่ถูกเวนคืนนั้นอยู่บริเวณใดบ้าง มาทราบอีกครั้งเมื่อเจ้าหน้าที่ทหารโดย กองการผสมสัตว์ ประกาศแจ้งให้ประชาชนในพื้นที่ทราบว่าที่ดินของหมู่บ้านถูกเวนคืนโดยยึดเอาลำน้ำแม่สาเป็นเขตให้เจ้าของที่ดินนำหลักฐานไปแลกกับค่าเวนคืน ณ ขณะนั้นก็ไม่ทราบว่ามิใคร่ไปบ้างเพราะส่วนใหญ่ต่างก็ไม่มีหลักฐานและเอกสารการแสดงกรรมสิทธิ์ในการครอบครองที่ดิน จึงได้อาศัยทำกินเรื่อยมาจนมีลักษณะเป็นชุมชนกระทั่งถึงปัจจุบัน (สัมภาษณ์กลุ่มผู้นำชุมชนและตัวแทนประชาชน วันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2556)

2) วิวัฒนาการของความขัดแย้งในที่ดินบ้านทุ่งห้าปาม่วง ความเป็นมาของความขัดแย้งในที่ดินบ้านทุ่งห้าปาม่วงนั้นมีจุดเริ่มต้นขึ้นเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ.2526 และช่วงเวลาที่ผ่านมามีการตรวจสอบพิสูจน์สิทธิทั้งผ่านกระบวนการยุติธรรม การพูดคุยเจรจา และการต่อสู้ผ่านขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมของประชาชนในพื้นที่ แต่ก็ยังไม่สามารถหาข้อยุติของปัญหาความขัดแย้งลงได้ ดังนั้น จึงพอจะแบ่งวิวัฒนาการของความขัดแย้งในแนวคิดเกี่ยวกับระบบกรรมสิทธิ์ที่ดินบ้านทุ่งห้าปาม่วงออกเป็น 3 ช่วงด้วยกัน

ช่วงแรก เป็นช่วงของการกล่าวอ้างสิทธิในความเป็นเจ้าของที่ดินระหว่างรัฐกับประชาชนในพื้นที่ (พ.ศ.2526 ถึง พ.ศ.2533)

สภาพการณ์เบื้องต้นของปัญหาความขัดแย้งในแนวคิดเกี่ยวกับระบบกรรมสิทธิ์ที่ดินที่เกิดขึ้นในพื้นที่บ้านทุ่งห้าปาม่วง มีจุดเริ่มต้นจากการที่กองทัพได้แบ่งพื้นที่ของกรมการสัตว์ทหารบก (กส.ทบ.) ให้กรมรบพิเศษที่ 5 (รพศ.5) ใช้ประโยชน์ในทางราชการจำนวน 8,125 ไร่ ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นพื้นที่ที่ประชาชนอยู่อาศัยและทำกิน หลังจากนั้นกรมรบพิเศษที่ 5 ได้เคลื่อนย้ายหน่วยเข้าที่ตั้งถาวรในเขต อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ.2526 และกล่าวอ้างว่าตามแผนที่แล้วพื้นที่บ้านปาม่วง บ้านแม่ใน และบ้านป่ามะ ตำบลแม่แรม อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ เป็นพื้นที่ในการครอบครองเพื่อใช้ประโยชน์ในทางราชการของกรมรบพิเศษที่ 5 และทางกรมรบพิเศษที่ 5 มีความประสงค์ที่จะขอคืนพื้นที่ด้วยการเวนคืนโดยอาศัยอำนาจตามพระราชกฤษฎีกาเวนคืนที่ดินที่ออกในสมัยรัฐบาลจอมพล ป.พิบูลสงคราม ทำให้เกิดปัญหาการร้องเรียนและเกิดความขัดแย้งกันเรื่อยมา

ระหว่างกรมพิเศษที่ 5 (รพศ.5) กับประชาชนในพื้นที่ กล่าวได้ว่า ในพื้นที่เดียวกันแต่ความต้องการการใช้ประโยชน์ในพื้นที่แตกต่างกัน โดยกรมพิเศษที่ 5 (รพศ.5) มีความจำเป็นต้องใช้ประโยชน์ในที่ดินเกี่ยวกับงานราชการ ส่วนประชาชนในพื้นที่ที่มีความจำเป็นต้องใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่ออยู่อาศัยและทำกิน

24 ธันวาคม พ.ศ.2533 ประชาชนในพื้นที่ขอให้มีการจัดตั้งกรรมการที่เป็นกลางเพื่อพิจารณาคัดสินว่าที่ดินบ้านทุ่งห้าป่าม่วง ตำบลแม่แรม อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ที่อยู่อาศัยและทำกินในปัจจุบันนี้ เป็นที่ดินของรัฐโดยให้กรมพิเศษที่ 5 ใช้ประโยชน์ในราชการหรือเป็นของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งหากผลการพิจารณาคัดสินว่า กรรมสิทธิ์ในที่ดินนั้นเป็นของรัฐ ประชาชนในพื้นที่ยินยอมที่จะย้ายออกจากพื้นที่เพื่อไปอยู่ในพื้นที่แห่งใหม่ตามที่ทางราชการจัดสรรไว้ให้ แต่ถ้าผลการพิจารณาออกมาว่าประชาชนในพื้นที่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ขอให้ทางราชการดำเนินการออกเอกสารสิทธิ์ในที่ดินให้ประชาชนในพื้นที่ต่อไป และในระหว่างรอคณะกรรมการชี้ขาด ทางคณะกรรมการพิจารณาขอให้ทั้งสองฝ่ายยุติการดำเนินการใดๆ ที่จะเกิดผลกระทบกระทั้งกัน จากนั้นทางกองทัพบกได้เสนอปัญหานี้ให้คณะอนุกรรมการแก้ไขปัญหารายการอยู่อาศัยทำกินในพื้นที่สงวนหวงห้ามของทหาร โดยมีผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงยุติธรรม กระทรวงการคลัง อาจารย์มหาวิทยาลัย และผู้แทนกองทัพบกเข้าร่วมพิจารณา ซึ่งในที่ประชุมมีความเห็นว่าที่ดินที่ประชาชนอยู่อาศัยและทำกินน่าจะเป็นพื้นที่ของทางราชการ (เอกสารเกี่ยวกับปัญหาการบุกรุกที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ชม.1223 ตำบลแม่แรม อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่, 2555:2)

ช่วงที่สอง การฟ้องร้องคดี การเจรจาเพื่อพูดคุยปัญหาและหาข้อยุติ (พ.ศ.2534 ถึง พ.ศ.2551)

ในวันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ.2534 ได้มีการประชุมร่วมระหว่างตัวแทนของกองทัพบก ตัวแทนจากอำเภอแม่ริม และตัวแทนประชาชนในพื้นที่จำนวน 11 คน นำโดยพระครูเสาว์คำ ธรรมมาโร เจ้าอาวาสวัดอัมพวัน เพื่อทำความเข้าใจและสร้างข้อตกลงร่วมกัน เนื่องจากมีหนังสือพิมพ์ฉบับภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ให้ข้อมูลในลักษณะทำนองว่า กองทัพบกยึดครองที่ดินของประชาชนทำให้ผู้ที่ไม่ทราบข้อเท็จจริงเกิดความรู้สึกในแง่ลบต่อกองทัพบก ผลจากการประชุมได้ข้อยุติคือ ประชาชนขอให้กองทัพบกนำปัญหาที่เกิดขึ้นเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาล โดยในระหว่างที่ศาลยังไม่ตัดสินว่าที่ดินเป็นของใคร ให้ทั้งสองฝ่ายยุติการโจมตีซึ่งกันและกัน รวมถึงให้หยุดการเคลื่อนไหวในลักษณะก้าวร้าว และละเมิดสิทธิส่วนบุคคลโดยเฉพาะการให้ข่าวกับสื่อมวลชน ในกรณีศาลตัดสินว่าที่ดินเป็นของทางราชการ กองทัพบกพร้อมให้ความช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ตามความเป็นธรรม และอยู่บน

พื้นฐานของความถูกต้อง หลังจากนั้น 17 ธันวาคม พ.ศ.2534 กองทัพบกซึ่งได้รับมอบอำนาจจากกระทรวงการคลัง ได้แต่งตั้งผู้แทนคดีของกองทัพบกและขอให้อัยการจังหวัดเชียงใหม่ พิจารณาฟ้องขับไล่ประชาชนในพื้นที่ ในฐานะเป็นผู้บุกรุกที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ชม.1723 ตำบลแม่แรม อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 270 ครอบครัวยื่นฟ้องขึ้นต้นจำนวน 10 ราย (แผนกยุทธโยธามณฑลทหารบกที่ 33 กห 0583.64/1459 เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหา กรณี ราษฎรบุกรุกที่ดินกองทัพบก, 9 เมษายน 2551)

กระทั่งปี พ.ศ.2536 นายชนะศักดิ์ ชูบุรณ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ในขณะนั้น ทราบถึงปัญหาและได้เดินทางเข้าไปในพื้นที่เพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นด้วยการปักแนวเขตพื้นที่ระหว่างประชาชนกับกรมรบพิเศษที่ 5 เพื่อให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดรุกร้าเข้าไปในเขตพื้นที่ของกันและกัน อีกทั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ นายชนะศักดิ์ ชูบุรณ์ และพลตรี ยุทธนา เมืองมั่งคั่ง ผู้บัญชาการมณฑลทหารบกที่ 33 (ตำแหน่งในขณะนั้น) ได้ร่วมลงนามในบันทึกข้อตกลง 9 ข้อ ซึ่งข้อความในบันทึกข้อตกลงข้อที่ 6 และ 9 คือ “... ข้อ 6. ทหารรับรองว่าจะไม่คุกคาม ทำลายขวัญ หรือกระทำการใดๆ อันเป็นเหตุก่อให้เกิดชาวบ้านหวาดกลัวอีกอย่างเด็ดขาด และข้อ 9 ภายหลังจากกรมรบพิเศษที่ 5 ยินยอมบอกเลิกการใช้ประโยชน์ในบริเวณที่ดินของหมู่บ้านแห่งนี้แล้ว ทางราชการจะดำเนินการปฏิรูปที่ดินตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ.2536” ต่อไป (บันทึกข้อตกลงระหว่างตัวแทนราษฎร หมู่ที่ 5 กับทางราชการ, 1 มิถุนายน 2536) ผลจากการประชุมและมีการร่วมลงนามในบันทึกข้อตกลงในครั้งนั้นส่งผลให้ความขัดแย้งเริ่มคลี่คลายลง

ความขัดแย้งเริ่มปะทุหนักขึ้นอีกครั้ง เมื่อปี พ.ศ.2546 เมื่อศาลจังหวัดเชียงใหม่ได้พิพากษาให้กองทัพบกชนะคดีและขับไล่จำเลยออกจากพื้นที่พิพาทจำนวน 10 ราย โดยการดำเนินการในชั้นบังคับคดีจำนวน 5 ราย และวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ.2550 คณะกรรมการบริหารจัดการที่ดินของกองทัพบกมีมติให้ มณฑลทหารบกที่ 33 ดำเนินการให้จำเลยและบริวารขนย้ายทรัพย์สินและสิ่งปลูกสร้างออกจากที่พิพาทตามคำสั่งศาล และเข้าดำเนินการรื้อถอนภายในระยะเวลาการบังคับคดี 10 ปี ต่อมาเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ.2553 กองทัพบกได้ดำเนินการบังคับคดีกับจำเลย จำนวน 3 ราย คือ นายอุทัย ไทแก้ว, นายเมฆา ทิศเหนือ และนายดวงจันทร์ นันตะ (เอกสารเกี่ยวกับปัญหาการบุกรุกที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ชม.1223 ตำบลแม่แรม อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่, 2555:4)

ภาพ 4.2 ประชาชนหนึ่งในสามรายที่ถูกปิดประกาศโดยสำนักงานบังคับคดีจังหวัดเชียงใหม่

ที่มา : http://prachatailand.blogspot.com/2011/09/prachatai3info_04.html

9 เมษายน พ.ศ.2551 มณฑลทหารบกที่ 33 (มทบ.33) ได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ กท0483.64/1459 ลงวันที่ 9 เมษายน พ.ศ.2551 เสนอแนวทางแก้ไขปัญหา กรณีประชาชนในพื้นที่บุกรุกที่ดินกองทัพบก ต่อจังหวัดเชียงใหม่ โดยสรุปผลการดำเนินการดังนี้

- 1) ได้ยื่นฟ้องขึ้นต้น ไปแล้วจำนวน 10 ราย
- 2) ศาลได้พิพากษาให้ออกจากพื้นที่ 8 ราย ปิดประกาศบังคับคดีแล้ว จำนวน 3 ราย
- 3) อยู่ระหว่างพนักงานอัยการยื่นคำร้องขอให้ศาลออกหมายบังคับคดี จำนวน 5 ราย
- 4) อยู่ในระหว่างการทำสัญญาเช่ากับธนารักษ์พื้นที่เชียงใหม่ จำนวน 1 ราย
- 5) อยู่ระหว่างรวบรวมหลักฐานส่งให้อัยการยื่นฟ้อง จำนวน 201 ราย

เพื่อเป็นการลดความขัดแย้งระหว่างกองทัพบกกับประชาชนในพื้นที่ที่บุกรุกให้น้อยลง และเปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่ที่บุกรุก จำนวน 201 ราย ได้มาเจรจาประนีประนอมกับกองทัพบกและจัดให้ผู้บุกรุกเข้าจึงขอให้จังหวัดเชียงใหม่ แจ้งไปถึงอำเภอแม่ริม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องว่าให้ประชาชนในพื้นที่ทั้ง 201 ราย หรือผู้บุกรุกที่ตกการสำรวจข้อมูล ให้มาเจรจาประนีประนอมขอเช่าพื้นที่กับมณฑลทหารบกที่ 33 โดยการขอเช่าที่ราชพัสดุดังกล่าว ประชาชนในพื้นที่จะต้องทำสัญญาเช่ากับสำนักงานธนารักษ์พื้นที่เชียงใหม่

ช่วงที่สาม ความรุนแรง แนวทางในการจัดการความขัดแย้งของสำนักงานธนารักษ์พื้นที่ เชียงใหม่กับประชาชนในพื้นที่บ้านทุ่งห้าปาม่วง (พ.ศ.2552 ถึง พ.ศ.2555)

ในวันที่ 28 มีนาคม พ.ศ.2552 ผู้บัญชาการทหารบกอนุมัติหลักการให้ส่งคืนที่ราชพัสดุแปลง หมายเลขทะเบียนที่ ชม.1723 ตำบลแม่แรม อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ใช้ประโยชน์ในราชการกรม รบพิเศษที่ 5 บริเวณที่ถูกประชาชนบุกรุกจำนวน 1,580 ไร่ ให้กระทรวงการคลังตามมติคณะรัฐมนตรี และถัดมาในวันที่ 3 เมษายน พ.ศ.2552 กระทรวงกลาโหม ได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ กท 0213/446 ลง วันที่ 3 เมษายน พ.ศ.2552 แจ้งให้ทราบว่าได้รับรายงานจากกองทัพบก ถึงการตรวจสอบและพิจารณา การส่งคืนที่ราชพัสดุตามมติคณะรัฐมนตรีโดยมีความประสงค์จะส่งคืนที่ราชพัสดุที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ หรือไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่าให้กรมธนารักษ์เขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่โดยมีหน่วยงาน ดูแลคือมณฑลทหารบกที่ 33 (มทบ.33) เนื้อที่ที่จะส่งคืนประมาณ 1,580-0-00 ไร่ เนื่องจากประชาชนใน พื้นที่ได้บุกรุกที่ดินแปลงดังกล่าว

ด้านประชาชนในพื้นที่ นำโดยนายเมฆ ทิศเหนือ ประธานกรรมการชุมชนบ้านทุ่งห้าปาม่วง ได้ยื่นคำขอชุมชนเพื่อดำเนินงานโอนชุมชนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจัดให้มีโอนด ชุมชน พ.ศ.2553 เพื่อดำเนินการจัดให้มีการออกโอนชุมชนในพื้นที่บ้านทุ่งห้าปาม่วง ตำบลแม่แรม อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ โดยเชื่อว่าการออกโอนชุมชนเป็นแนวทางเดียวที่สามารถแก้ไขปัญหาก็ที่เกิดขึ้นได้ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างขั้นตอนดำเนินการพิจารณาของคณะกรรมการประสานงานเพื่อจัดให้มี โอนชุมชน

ภาพ 4.3 ประชาชนในพื้นที่เข้าร่วมลงชื่อเพื่อใช้ประกอบการดำเนินงานโอนชุมชน

จากการที่เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการบังคับคดีตามคำสั่งศาลจังหวัดเชียงใหม่ให้จำเลยจำนวน 3 ราย คือ นายอุทัย ไหแก้ว, นายเมฆ ทิศเหนือ, และนายดวงจันทร์ นันตะ และบริวารรื้อถอนขนย้ายสิ่งปลูกสร้างและทรัพย์สินออกจากที่ราชพัสดุโดยปิดประกาศกำหนดวันรื้อถอนในวันที่ 12 กันยายน พ.ศ.2554 ทำให้ประชาชนในพื้นที่เกิดความไม่พอใจและรวมตัวกันต่อต้านการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานบังคับคดีและพร้อมลุกขึ้นต่อสู้จนถึงที่สุด ในวันนั้นประชาชนในพื้นที่บ้านทุ่งห้าป่าม่วงได้นัดรวมตัวกันเพื่อขัดขวางการเข้มารื้อถอนสิ่งปลูกสร้างตามคำสั่งศาล ในที่สุดเจ้าพนักงานบังคับคดีก็ไม่สามารถทำการรื้อถอนได้ เนื่องจากมีการสร้างมวลชนในการกดดันและด้วยลักษณะของพื้นที่มีสภาพเป็นชุมชนชัดเจนจึงต้องชะลอการบังคับคดีออกไป

แนวทางในการจัดการความขัดแย้งที่เกิดขึ้นของกรมธนารักษ์คือ การเสนอให้ประชาชนในพื้นที่เช่าที่ดินพิพาท โดยแบ่งลักษณะของการเช่าออกเป็น การเช่าพื้นที่เพื่ออยู่อาศัยและการเช่าเพื่อทำการเกษตร โดยการเช่าพื้นที่เพื่ออยู่อาศัยคิดเป็นไร่ละ 400 บาท, การเช่าพื้นที่ปลูกไม้ยืนต้นคิดเป็นไร่ละ 1,000 บาท และการเช่าพื้นที่ทำไร่-นา คิดเป็นไร่ละ 100 บาท อัตราค่าเช่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 ในทุกๆ 5 ปี โดยกรมธนารักษ์เล็งเห็นว่า การเสนอให้มีการเช่านั้นประชาชนในพื้นที่จะได้รับประโยชน์ เพราะเมื่อมีการเช่าเกิดขึ้นที่ดินแปลงดังกล่าวสามารถซื้อขายเปลี่ยนสิทธิ์ได้ในแง่ของกฎหมายซึ่งไม่แตกต่างจากโฉนดที่ดิน นอกจากนั้นที่ราชพัสดุสามารถเปลี่ยนประเภทจากพื้นที่ทำการเกษตรเป็นพื้นที่เพื่ออยู่อาศัยหรือเปลี่ยนจากพื้นที่อยู่อาศัยเป็นพื้นที่ทำการเกษตร อีกทั้งยังสามารถสร้างอาคารประเภทยกรรมสิทธิ์ เช่น หอพัก ตลาด และ โรงแรม

การเช่ายังเป็นการสร้างหลักประกันให้กับประชาชนในพื้นที่โดยการรับรองสิทธิ์ที่ถูกต้องตามกฎหมายของผู้อยู่อาศัย ในขณะที่เดียวกันยังเป็นการจำกัดอาณาเขตพื้นที่เพื่อป้องกันไม่ให้ประชาชนขายการบุกรุกที่ราชพัสดุและสามารถบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนที่ราชพัสดุและพื้นที่การครอบครองใช้ประโยชน์ของประชาชนที่แน่นอนได้ ที่สำคัญคือช่วยสร้างรายได้ให้กับภาครัฐในรูปของการเก็บค่าเช่าในประเด็นของสิทธิการเช่าที่ราชพัสดุเป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้เช่า หากผู้เช่าถึงแก่กรรมเพื่อเป็นการช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนของทายาท กรมธนารักษ์ให้สิทธิ์แก่ทายาทของผู้เช่าเดิมที่มีความประสงค์จะขอเช่าต่อได้ หรือเรียกว่า “การโอนสิทธิ์-สืบสิทธิ์”

ภาพ 4.4 ตัวอย่างประเภทสัญญาเช่าที่ดินราชพัสดุเพื่อการเกษตรและอยู่อาศัย

เหตุผลสำคัญประการหนึ่งที่ประชาชนในพื้นที่แสดงความไม่ยอมรับข้อเสนอในการเช่าที่ดินกับกรมธนารักษ์ เพราะขาดความมั่นใจในสัญญาเช่าที่อาจถูกยกเลิกสัญญาได้ ซึ่งแท้จริงในทางปฏิบัติแล้วการที่จะสามารถยกเลิกสัญญาเช่าได้จะต้องเข้าตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (1) ผู้เช่าเดิมมีความประสงค์จะยกเลิกสัญญาเช่า
- (2) คิดค่าเช่าเกิน 3 ปี
- (3) มีการกระทำผิดวัตถุประสงค์ในการเช่า เช่น ทำสัญญาเช่าเพื่อทำการเกษตรแต่กลับใช้พื้นที่ในการสร้างที่อยู่อาศัย

(4) ในระหว่างอายุสัญญาเช่าถ้าผู้ให้เช่ามีความจำเป็นจะต้องใช้ที่ดินเพื่อประโยชน์ของรัฐหรือของทางราชการ ผู้เช่ายินยอมให้ผู้ให้เช่าบอกเลิกสัญญาเช่าได้ โดยบอกกล่าวเป็นหนังสือให้ผู้เช่าทราบอย่างน้อยไม่เกิน 30 วัน โดยผู้เช่าไม่ต้องเสียค่าตอบแทนหรือค่าเสียหายใดๆ ให้แก่ผู้ให้เช่า

วิวัฒนาการของความขัดแย้งในที่ดินบ้านทุ่งหำปำม่วงข้างต้น สะท้อนให้เห็นลักษณะความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างฝ่ายรัฐที่มีเหนือประชาชน รวมถึงแนวคิดในเรื่องของความเป็นเจ้าของในที่ดินที่แตกต่างกัน และการกล่าวถึงความเป็นมาของความขัดแย้งในเบื้องต้นนั้น ก็เพื่อต้องการสร้างความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับลักษณะลำดับเหตุการณ์ของความขัดแย้งในพื้นที่ อันจะส่งผลต่อการจัดข้อมูลในการอธิบายและวิเคราะห์ที่เป็นระบบชัดเจนในบทต่อไปที่จะได้กล่าวถึงผลการศึกษาในครั้งนี้